

Προσευχή εἰς τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν

Του Αγίου Ἰσαάκ του Σύρου

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐσύ πού ἔκλαψες ὅταν πέθανε ὁ φίλος σου Λάζαρος, καί ἄφησες νά στάξουν δάκρυα λύπης καί συμπάθειας γιά κεῖνον, δέξου καί τά δικά μου πικρά δάκρυα.

Μέ τά πάθη σου ἐπάνω στό Σταυρό, θεράπευσε τά πάθη μου• μέ τίς πληγές σου, γιάτρεψε τά τραύματά μου• μέ τό αἷμα σου, καθάρισε τό αἷμα μου, καί τήν εὐωδία τοῦ ζωοποιοῦ σου σώματος συγκέρασέ την μέ τό σῶμα μου• ἡ χολή, πού οἱ σταυρωταί σου σέ πότισαν, ἄς γλυκάνει τή ψυχή μου ἀπό τήν πίκρα, μέ τήν ὁποία μέ πότισε ὁ διάβολος.

Τό ἅγιο σῶμα σου, πού τό τάνυσαν ἐπάνω στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ, ἄς ἀνεβάσει πρὸς ἐσένα τό νοῦ μου, τόν ὁποῖο τράβηξαν πρὸς τά κάτω οἱ δαίμονες.

Ἡ κεφαλή σου, τήν ὁποία ἔκλινες ἐπάνω στό Σταυρό, ἄς σηκώσει ψηλά τό

κεφάλι μου, πού τόσα ραπίσματα ἔχει δεχτεῖ κατά πρόσωπο ἀπό τούς ἀντιπάλους μου δαίμονες.

Τά πανάγια χέρια σου, πού ἀπό τούς ἀπίστους καρφώθηκαν ἐπάνω στό Σταυρό, ἄς μέ ἀνεβάσουν πρὸς ἐσένα, καθὼς βρίσκομαι πεσμένος στὰ βάθη τῆς ἀπώλειας, ὅπως τό πανάγιο στόμα σου μᾶς ὑποσχέθηκε.

Τό πρόσωπό σου, πού ἀπ' τούς θεοκατάρατους δέχτηκε ἐμπτυσμούς καί ραπίσματα, ἄς καθαρίσει καί τό δικό μου πρόσωπο, τό ὁποῖο καταλερώθηκε ἀπό τίς ἁμαρτίες.

Ἡ ψυχή σου, τὴν ὁποία, ὄντας ἀκόμη πάνω στό Σταυρό, παρέδωσες στό Πατέρα σου, ἄς ὀδηγήσει κ' ἐμένα πρὸς ἐσένα, μέ τὴ χάρη σου. Ἡ καρδιά μου δέν πονάει νά τρέξει πρὸς ἀναζήτησή σου.

Δέν ἔχω μετάνοια, οὔτε κατάνυξη, αὐτά πού ἐπαναφέρουν τὰ παιδιά στό πατρικό τους.

Δέν ἔχω δάκρυα παρακλήσεως, Δέσποτά μου. Ὁ νοῦς μου ἔχει σκοτιστεῖ, βυθισμένος στὰ βιοτικά καί τὰ ὑλικά, καί δέν μπορεῖ νά σέ ἀτενίσει• μέ πόνο, ἡ καρδιά μου ἔχει παγώσει ἀπό τούς πολλούς πειρασμούς καί δέν μπορεῖ νά ζεσταθεῖ ἀπό τὰ δάκρυα τῆς ἀγάπης τῆς γιὰ σένα.

Ὅμως, ἐσύ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, πού εἶσαι ὁ θησαυρός ὅλων τῶν ἀγαθῶν, δώρισέ μου ὀλοκληρωτικὴ μετάνοια καί καρδιά ὑπομονετικὴ στοὺς κόπους, γιὰ νά μπορῶ νά βγαίνω στὴν ἀναζήτησή σου ὀλόψυχα• γιατί

χωρίς ἐσένα εἶμαι ἀποξενωμένος ἀπό κάθε ἀγαθό• χάρισέ μου, λοιπόν, ὦ
Ἀγαθέ, τή χάρη σου.

Ὁ οὐράνιος Πατέρας, πού σέ γέννησε ἀπό τούς κόλπους του πρὶν ἀπό
τούς χρόνους ὅλους καί πρὸ τῶν αἰώνων, ἄς ξανακαινουργιώσει καί σ'
ἐμένα τή μορφή τῆς εἰκόνας σου.

Ἐγώ σ' ἐγκατέλειψα, μά ἐσύ μή μ' ἀφήσεις• ἐγώ ἔφυγα ἀπό κοντά σου,
μά ἐσύ βγές νά μέ ἀναζητήσεις• βάλε με πάλι στήν ἀυλή σου, μαζί μέ τ'
ἄλλα πρόβατα τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιίμνης, καί θρέψε με κ' ἐμένα μαζί τους
μέ τή χλόη τῶν θείων σου μυστηρίων, αὐτῶν τῶν μυστηρίων πού κέντρο
τους εἶναι ἡ καθαρὴ καρδιά, πού μπορεῖ κανεὶς νά δεῖ καί τήν ἔλλαμψη
τῶν ἀποκαλύψεών σου, ἡ ὁποία εἶναι ἀναψυχή καί παρηγοριά ὅλων, ὅσοι
κοπίασαν μέσα σέ θλίψεις καί πολυποίκιλα βάσανα.

Μακάρι, αὐτὴ τὴν ἔλλαμψη ν' ἀξιωθοῦμε ν' ἀπολαύσουμε κ' ἐμεῖς, μέ τή
χάρη καί τή φιλανθρωπία σου, πού εἶσαι ὁ σωτήρας μας Ἰησοῦς Χριστός,
καί τώρα καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πηγή: Ἱερά Μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου Καρέα.

Επιμέλεια: π. Στέφανος Κωστόπουλος (Καθηδρικός Ἱερός Ναός Ἁγίας
Τριάδος Βύρωνος)